

at han havde ikke kunnet finde, hvor jeg havde henvist til en saadan Ordning ved første Behandling. For at lette det ærede Medlems Bestræbelse i saa Henseende skal jeg henvise til Spalte 3983; det ærede Medlem vil dér meget nøje faa dette bekræftet.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem med Hensyn til dette Princip, at det er jo noget, det ærede Medlem aldrig bliver træt af at sige, at saadanne Betingelser maa stilles, at vi maa søge fra Samfundets Side, hvis det er muligt, at fremme en saadan Bevægelse, hvor der fra de forskellige Parters Side kan ydes Ofre. Det er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem i, men der er blot den Forskel mellem det ærede Medlem og mig, at hver Gang der er Tale om at søge her fra Rigsdagens Side at fremme en saadan Udvikling, vil det ærede Medlem ikke være med. Nu foreligger her igen et Forsøg paa at skabe et Organ, der ogsaa paa dette Omraade kan være formidlende mellem de to Parter og derved kan være medvirkende til at gøre Industrien i det enkelte Tilfælde mere konkurrencedygtig og nedsætte Produktionsomkostningerne; men straks melder det ærede Medlem sig fra.

Efter at det foreliggende Forslag er ændret paa de afgørende Punkter, jeg her har nævnt, har vi fra mit Partis Side fuldt og helt kunnet anbefale Forslaget til Vedtagelse. Det er imidlertid ikke gaaet saadan, som jeg udtalte Haab om ved første Behandling, at et meget stort Flertal i dette Ting maatte kunne give Forslaget sin Tilslutning. Begge de to ærede Oppositionspartier er gaaet derimod, og de har fornøden Magt til at standse Lovforslaget i det andet Ting.

Naar man nu ser paa den Opposition, som paa dette Punkt staar samlet i Dag, saa forekommer det mig, at denne Opposition viser et højst broget Skue. Vi har dér Venstrepartiet, Partiet, om hvilket man vel kan sige, at Modstand mod enhver Foranstaltning efterhaanden er blevet en fuldkommen Spørt. Jeg kunde ogsaa udtrykke det saadan: Partiet uden Skrupler, Partiet, som modsætter sig ethvert Forslag, der tager Sigte paa at mildne Krisen, ethvert Forslag, der tager Sigte paa at sætte Arbejde i Stedet for Understøttelse, Partiet, som, selv om de kan være med til at hindre, at saadanne Love bliver vedtaget, saa at de kan komme til at raade Bod paa Krisen, dog ikke føler nogen som helst Forpligtelse til selv at vise andre Veje. Naar Følgen af, at Venstre standser saadanne Bestræbelser, er, at Arbejdsløsheden stiger, at vi i Øjeblikket er kommet op imod de

90.000 arbejdsløse, saa er det ogsaa det Parti, som altid har Mod til at sige: Hvad vedkommer det i Virkeligheden os? det Parti, som endogsaa synes, har man somme Tider en Følelse af, at det byder en bekvem Lejlighed for Partiets Agitation, naar disse mange arbejdsløse dog maa have den fornødne Understøttelse til, at de kan leve.

Venstrepartiets Stilling tegner sig saadan for mig: Modstand mod enhver Foranstaltning truffen af Lovgivningsmagten overfor Krisen, ingen Forpligtelse overfor de arbejdsløse, naar Venstres Politik fører til, at Antallet af arbejdsløse stadig stiger, og samtidig støttende en Valutapolitik, som opretholder den økonomiske Usikkerhed her i Landet, hindrer Muligheden for at faa Bund i Krisen, virker forlængende paa selve den Kræsetilstand, vi er inde i.

Det andet Oppositionsparti, det konservative Folkeparti, viser et noget andet Billede. Det er ikke et Parti, som forlanger, at Lovgivningsmagten intet foretager sig. Tværtimod, Partiet og dets Ordfører skildrer altid her i Tinget i de mørkeste og mest dystre Farver de Ulykker, der vil ramme vort Land, hvis der intet foretages. Og ogsaa med Hensyn til det foreliggende Forslag viser det konservative Folkeparti et helt andet Billede end Venstrepartiet. I saa Henseende var det tilstrækkelig oplysende at høre det ærede Medlem Hr. Drachmanns Udtalelser ved første Behandling. Efter at han havde nævnt de mange Vanskeligheder, som dette Forslags Udførelse i Praxis kunde medføre, og efter at have nævnt, at dette Forslag vilde betyde dog højst en begrænset Hjælp, sagde han meget tydeligt, at det er Forslaget byggede dog paa en overordentlig sund Tanke. Han sagde, at dette Forslag vilde kunne bringe Hjælp til visse Eksportindustrier, og han nævnte, at det vilde kunne bringe Hjælp til Skibsværfter ved Reparationsarbejder. Han sagde, det indeholdt Muligheder for paa visse afgrænsede Omraader at yde en vis Hjælp efter den i Forslaget foreslaaede Ordning, og at Samfundet havde en Forpligtelse til at understøtte, og havde man her Mulighed for at faa de Beløb, der ellers vilde gaa til Understøttelse, sat ind i den virkende Produktion, saa at de, saaledes anvendt, kunde afbøde Arbejdsløsheden, troede han dog, alle vilde sige, at man maatte medvirke til, at et saadant Forsøg kunde gøres.

Efter saadanne Udtalelser ved første Behandling kommer det ærede Medlem Hr. Drachmann i Dag tilbage til Folketinget.